

Lustigman & Blank,
Attorneys at Law

لوسטיغمان, بلانك,
مكتب محاماة
www.lb-law.net

לוסטיגמן ובלנק,
משרד עורכי דין

Adi Lustigman, LL.B. LL.M.
Tamir Blank*, LL.B. MA
* A member of the N.Y. Bar

עדי לוסטיגמן, עו"ד
תמיד בלנק*, עו"ד, מוסמך ביחב"ל
* חבר בלשכת עוה"ד של ניו יורק

תאריך: 22.2.2011

מספרנו: 3488
בפקס 02-5681670
טל' 02 5681660

לכבוד
נציבת השגות
ועדת השגה לזרים
משרד הפנים

הנדון: השגה בגין ביזיון החלטת וועדת ההשגה בעניין בקשה להארכת רישיון ישיבה
בישראל - החלטה בהשגה 146/10
בקשת איחוד משפחות 815/08
ע"ש מר אטרש, ת.ז.
עבור אשתו, גב' אטרש, ת.ז.

מוגשת בזאת השגה בגין ביזיון החלטת וועדת ההשגה בעניין בקשה להארכת רישיון ישיבה (השגה 146/10), לפיה על המשיב להגיב לגופו של השימוע שהוגש בהתאם לנהליו. ההחלטה בהשגה 146/10 ניתנה ביום 31.5.10, לפני מעל לשמונה חודשים.

השגה זו מוגשת בשני ראשים: האחד – כאמור, אי מענה המשיב לשימוע שהוגש לו כבר ביום 13.5.2010. השני – הצהרתו של המשיב כי בכוונתו לסרב לבקשת איחוד המשפחות, אשר כמותה כסירוב לבקשה באופן מעשי. לפיכך מבקשים המשיגים כי אם בעקבות הגשת השגה זו ימסור המשיב את סירובו הבטחוני לבקשה, תראה יו"ר הוועדה הנכבדה בהשגה זו השגה על הסירוב הבטחוני, כפי שכבר קבעה בהחלטתה מיום 31.5.2010.

המשיגים מבקשים כי יו"ר הוועדה הנכבדה תורה למשיב שלא להרחיק מישראל את המשיגה _____ אטרש, ת.ז., זאת עד ל-45 יום לאחר מתן ההכרעה בהשגה, באופן שיאפשר למשיגים לפנות לבית המשפט במקרה הצורך.

יצוין כי במסגרת השגה 146/10 ניתן למשיגה צו ביניים כאמור ביום 29.4.2010, מבלי שהמשיב התנגד לכך.

ההשגה מוגשת בשם בני משפחת אטרש שבנדון, ובשם המוקד להגנת הפרט (עמותת רשומה).

27 Shmuel Hanagid
Jerusalem 94269
Tel: 972-2-6222808
Fax: 972-3-5214947
e-mail: tamir@lb-law.net

شارع شمو
القدس
تلفون: ٠٢-٦٢٢٢٨٠٨
فاكس: -
www.lb-law.net

שמואל הנוגיד 27
ירושלים 94269
טל': 02-6222808
פקס: 03-5214947
דוא"ל: adi@lb-law.net

ואלו טעמי ההשגה:

רקע

1. המשיג, תושב ירושלים, נישא בשנת 2000, לתושבת שטחים מאבו דיס. לבני הזוג נולדו בישראל שני ילדים- _____, ילידת 2001, ו_____ , יליד 2005. שני הילדים הם תושבי קבע של מדינת ישראל.
  2. המשיגים קבעו ביתם בישראל. ילדיהם לומדים בירושלים, המשיגים עובדים כמורים בבתי ספר בעיר, בני המשפחה מוכרים ע"י המוסד לביטוח לאומי ומבטחים בקופת חולים בעיר.
  3. ביום 28.12.2008, לפני למעלה משנתיים ושלושה חודשים, הוגשה בלשכת בקשה לאיחוד משפחות בישראל.
- בקשה וקבלה על הגשת בקשה, מצ"ב ומסומנות א'.
4. מאז הגשת הבקשה שבו המשיגים ופנו ללשכת המשיב בנסיון לברר מה עלה בגורל בקשתם, בתחילה בכוחות עצמם ובהמשך בסיוע המוקד להגנת הפרט.
  5. לאחר שחלפו שנה ושלושה חודשים מאז הוגשה הבקשה ללא כל תשובה עניינית מהמשיב על אף תזכורות חוזרות ונשנות ללשכתו, הוגשה ביום 14.4.2010 השגה 146/10 לועדת ההשגה לזרים: השגה בגין אי מענה לבקשה להארכת רישיון ישיבה בישראל.
- ההשגה, על נספחיה, מצ"ב ומסומנת ב'.
6. ביום 4.5.10 נתקבלה הודעה מטעם המשיב, לפיה קיימת מניעה ביטחונית לאישור הבקשה וזאת לאור פעילות אחיה של אשת המשיג וניתנה למשיגים אפשרות להגיב על מניעה זו בטרם מתן החלטת המשיב הסופית באמצעות שימוע בכתב ובהתאם לנוהל 5.2.0015. כמו כן ביקש המשיב למחוק את ההשגה על סמך הודעתו זו.
- הודעת המשיב מצ"ב ומסומנת ג'.
7. ביום 13.5.10 הוגשה לועדת ההשגה תגובת המשיגים שכללה את "השימוע בכתב" שנדרש בהודעת המשיב מיום 4.5.10.
- תגובת המשיגים מיום 13.5.10 ובה השימוע בכתב מצ"ב ומסומנת ד'.
8. ביום 1.6.10 התקבלה החלטת יו"ר הועדה הנכבדה אשר מחקה את ההשגה וקבעה כי על המשיב ליתן החלטה בשימוע, בהתאם לנהליו.
- ההחלטה מצ"ב ומסומנת ה'.

מיצוי הליכים לאחר מתן ההחלטה בהשגה 146/10

9. ביום 8.7.2011 שלחו המשיגים למשיב תזכורת בהמשך לשימוע בכתב שהוגש ביום 13.5.10. היות וההשגה נמחקה, נשלחה התזכורת ישירות ללשכת המשיב כנדרש.
- התזכורת מצ"ב ומסומנת ו'.
10. ביום 22.8.2010 שלחו המשיגים למשיב מכתב תזכורת נוסף.

- התזכורת מצ"ב ומסומנת ז'.
11. ביום 7.10.2010 שלחו המשיגים למשיב מכתב תזכורת נוסף.
התזכורת מצ"ב ומסומנת ח'.
12. ביום 17.11.2010 שלחו המשיגים למשיב מכתב תזכורת נוסף.
התזכורת מצ"ב ומסומנת ט'.
13. ביום 26.1.2011 שלחו המשיגים למשיב מכתב תזכורת נוסף.
התזכורת מצ"ב ומסומנת י'.
14. עד לעצם יום זה, כתשעה חודשים לאחר הגשת ה"שימוע בכתב" וכשמונה חודשים לאחר מתן ההחלטה בהשגה 146/10, טרם התקבלה כל התייחסות מלשכת המשיב.
15. בצר להם, ובניסיון נוסף לקבל את תשובת המשיב, פנו המשיגים בדואר אלקטרוני ביום 31.1.2010 לעו"ד אילנית מנדל, ב"כ רשות האוכלוסין אשר טיפלה בהשגה 146/10, בבקשה לסיועה בנושא. יצויין, כי ניסיונות המשיגים לשוחח עם עו"ד מנדל בטלפון בעניין זה, עלו בתוהו.
- דואר אלקטרוני שנשלח לעו"ד מנדל ביום 31.1.2010 מצ"ב ומסומן יא'.
16. כל התייחסות מעו"ד מנדל לא התקבלה עד לעצם יום זה. לשכת המשיב נותרה גם היא בשתיקתה. בינתיים נרמסת זכותם החוקתית של המשיגים לחיי משפחה ונפגעים באופן קשה ילדי המשפחה, המתגוררים בביתם בירושלים עם הוריהם.

הסירוב הביטחוני

17. בשל מחדל המשיב להשיב לשימוע בכתב שהוגש לו ביום 13.5.2010 במסגרת בקשת איחוד המשפחות, מובאים כאן שוב הנימוקים העיקריים כנגד הסירוב הביטחוני. הנימוקים המלאים פורטו בשימוע בכתב המצורף בזאת כנספח המסומן ד' :
18. המשיגה מתגוררת בישראל מיום נישואיה בשנת 2000, **מעל עשר שנים**. היא מעולם לא פגעה בביטחון המדינה, לא נאסרה, נעצרה או נחקרה.
19. מבין תשעת אחיה ואחיותיה של מרשתי שלושה אחים להם היו **בעבר** בעיות ביטחוניות:
- _____ – בן 29, נשוי ואב לילד, אשר נעצר למשך 9 חודשים בשנת 2003 בגין יידוי אבנים. מאז לא נעצר שוב וככל הידוע למשיגים הוא אינו מעורב בכל פעילות פוליטית או אחרת. _____ גר באבו דיס, ומרשתי רואה אותו לעתים רחוקות בלבד כאשר היא מבקרת את הוריה.
- _____ - בן 32, אשר היה עצור משנת 2004-1999. בזמן מעצרו של _____ הייתה מרשתי מאורסת לבעלה הקשר בין האחים היה רופף ביותר. מאז מעצרו האחרון לא נעצר _____ שוב וככל הידוע למשיגים הוא אינו מעורב בכל פעילות פוליטית או אחרת. האחים אינם נוהגים לדבר בטלפון או להיפגש בנסיבות אחרות. מרשתי לא ביקרה את _____ בעת מאסרו.
- _____ – כבן 34, נשוי ואב לשלוש בנות, עובד כמורה במחנה הפליטים שועפאט. המשיגה זוכרת כי נעצר למשך כשלושה חודשים בגין ריב עם חייל במתיק בהיותו סטודנט. מאז מעצר זה לא נעצר שוב וככל הידוע למשיגים הוא אינו מעורב בכל פעילות פוליטית או אחרת. כמו עם שאר האחים, המשיגה אינה נוהגת לדבר עמו בטלפון או להיפגש בנסיבות אחרות.

20. אחותה של המשיגה, _____, נשואה לתושב ישראל ומתגוררת עמו ועם משפחתה בג'בל מוכבר. בשנת 2000 אושרה בקשתם של האחות ובעלה לאיחוד משפחות בישראל, ומאז שוהה _____ בישראל מתוקפם של היתרי שהייה.

21. המשיגה מבקרת לעתים רחוקות בלבד בבית הוריה באבו דיס ורוב הקשר עם ההורים מתקיים ע"י שיחות טלפון. המשיגה שהינה אם לשני ילדים קטנים, תושבי המדינה, מוכנה להתחייב, כפי שתבקש ובלבד שלא תופרד ממשפחתה ולחלופין לא תעמיד אותם בפני ברירה להגר מארצם, לעזוב את ביתם, ולהסתכן באבדן מעמדם האזרחי.

החלטה בלתי מידתית

"זכות האדם למשפחה היא מיסודות הקיום האנושי; מימושה הוא תנאי למיצוי החיים וטעם החיים; היא תנאי להגשמה העצמית של האדם, וליכולתו לקשור את חייו עם בן זוגו וילדיו בשותפות גורל אמיתית. היא משקפת את תמצית הווייתו של האדם, ואת התגלמות מאוויי חייו. הזכות למשפחה ניצבת במדרג עליון של זכויות האדם. גריעה מזכות זו תתכן רק מקום שכנגדה ניצב ערך נוגד בעל עוצמה וחשיבות מיוחדים. במתח הקיים בין ערך ביטחון החיים לבין זכויות אדם אחרות, ובכללן הזכות למשפחה, גובר שיקול הביטחון רק מקום שישנה הסתברות קרובה לוודאות, כי אם לא יינקטו אמצעים מתאימים הכרוכים בגריעה מזכות אדם, כי אז עלול שלום הציבור להיפגע באופן ממשי". (בג"ץ 7444/03 דקה נ' שר הפנים).

הזכות לחיי משפחה – זכות חוקתית

22. התנהגות המשיב כמפורט לעיל פוגעת בזכותם של המשיגים לחיות בצוותא ולקיים תא משפחתי כפי שבחרו. זכותו של כל אדם להינשא ולהקים תא משפחתי הינה זכות יסוד בשטתנו המשפטית, שאין לפגוע בה, ואשר נגזרת מזכותו של כל אדם לכבוד. בפסק הדין שניתן לאחרונה בעניין חוקתיותו של חוק האזרחות והכניסה לישראל, הועלה מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל לזכות חוקתית, אשר עוגנה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הנשיא ברק, אשר היה בדעת מיעוט ביחס לתוצאה הסופית של פסק הדין, סיכם, בהסכמת שמונה מתוך אחד עשר השופטים שישבו בדין, את ההלכה שנקבעה בפסק הדין לעניין מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל:

מכבוד האדם אשר מבוסס על האוטונומיה של הפרט לעצב את חייו נגזרת זכות-הבת של הקמת התא המשפחתי והמשך החיים המשותף יחדיו כחידה אחת. האם מתבקשת מכאן גם המסקנה כי המימוש של הזכות החוקתית לחיות יחדיו משמעותו גם הזכות החוקתית למימושה בישראל? תשובתי על שאלה זו הינה, כי הזכות החוקתית להקים תא משפחתי משמעותה הזכות להקים את התא המשפחתי בישראל. אכן, לבן הזוג הישראלי עומדת הזכות החוקתית, הנגזרת מכבוד האדם, לחיות עם בן זוגו הזר בישראל ולגדל בישראל את ילדיו. הזכות החוקתית של בן הזוג למימוש התא המשפחתי שלו, היא, בראש ובראשונה, זכותו לעשות כן במדינתו שלו. זכותו של ישראלי לחיי משפחה משמעה זכותו לממשה בישראל. בג"ץ 7052/03 עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שר הפנים, ניתן ביום 14.5.06, בפסקה 34 לפסק דינו של הנשיא ברק.

23. קביעת הזכות לחיי משפחה כזכות חוקתית גוררת אחריה את הקביעה, כי כל פגיעה בזכות זו צריכה להיעשות בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – רק משיקולים כבדי משקל. זאת בהסתמך על תשתית ראייתית מוצקת המעידה על שיקולים כאלה. קביעה זו מטילה על המשיב חובה מוגברת להקפיד הקפדה יתרה על קיומה של מערכת מינהלית, אשר תבטיח כי הפעלת סמכותו לסירוב לבקשות לאיחוד משפחות שמובאות בפניו, סמכות אשר פוגעת בזכות חוקתית מוגנת, תיעשה רק

במקרים בהם מתקיימת הצדקה מלאה לכך. כך גם באשר לנקיטת סחבת והערמת מכשולים בירוקרטים מוגזמים, התנהלות אשר מנוגדת לשלטון החוק ממילא.

ר' עוד: כבי' השופט ברק, כתוארו אז, בבג"ץ 693/91 אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין במשרד הפנים ואח', פ"ד מז(1) 783, 749; בע"א 238/53 כהן ובוליק נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ח4, 35; בג"ץ 488/77 פלוני ואח' נ' היועמ"ש לממשלה, פ"ד לב(3) 421, 434; ע"א 451/88 פלוני נ' מ"י, פ"ד מ"ט(1) 330, 337; דנ"א 2401/95 נחמני נ' נחמני ואח', פ"ד נ(4) 661, 683; בג"ץ 979/99 פבאלויה קרלו נ' שר הפנים, תקדין עליון 99(3) 108.

24. גם המשפט הבינלאומי קובע כי לכל אדם חירות להינשא ולהקים משפחה. כך למשל, קובע סעיף 10(1) לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, כ"א 1037, אושרה ע"י ישראל ביום 3.10.91, כי:

יש להעניק הגנה וסיוע רחבים ככל האפשר למשפחה, שהיא יחידת היסוד הטבעית של החברה, במיוחד לשם כינונה, וכן כל זמן שהיא נושאת באחריות לטיפול בילדים תלויים וחינוכם....

ראו עוד: ההכרזה האוניברסאלית בדבר זכויות האדם, שנתקבלה בעצרת האו"ם ב-10.12.48, ס' 18(1); סעיף 17(1) וסעיף 16(3) לאמנה הבינ"ל בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, כ"א 1040, נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 3.1.1992.

25. בהתנהלותו רומס המשיב את חיי המשפחה של המשיגים.

זכויות הילדים – הפגיעה ב וב

26. בהיעדר הכרעה בבקשה לאיחוד משפחות של המשיגים פוגע המשיב במיוחד בילדיהם הקטינים. הסירוב לאפשר להסדיר את מעמד אמם, משבית כל היבט נורמטיבי של חיי המשפחה וגורם למתח אדיר, חוסר יציבות וחוסר ודאות וביטחון בחיי המשפחה, מרכיבים חשובים כל כך להתפתחותם התקינה של ילדים.

27. במשפט הישראלי עקרון טובת הילד הוא עקרון יסודי ומושרש. בע"א 2266/93 פלוני נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, פסק השופט שמגר כי על המדינה להתערב לשם הגנה על הילד מפני פגיעה בזכויותיו.

28. הזכות של ילדים קטינים לחיות לצד הוריהם הוכרה כזכות אלמנטרית וחוקתית ע"י בית המשפט העליון. ראו: דברי השופט גולדברג בבג"ץ 1689/94 הורי ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נא(1) 15, בעמ' 20, מול האות ב.

29. האמנה בדבר זכויות הילד קובעת שורה של הוראות המחייבות הגנה על התא המשפחתי של הילד.

כך נאמר במבוא לאמנה:

[המדינות החברות באמנה זו] משוכנעות כי המשפחה, כקבוצת יסוד לחברה וכסביבה טבעית להתפתחותם ורווחתם של כל בניה, ובפרט הילדים, מן ההכרח כי יובטחו לה הבטחה וסיוע, ככל הנדרש, באופן שתוכל לשאת במלוא אחריותה בתוך הקהילה [...]

[...] הילד לשם פיתוח אישיותו המלא וההרמוני, מן הראוי כי יגדל בסביבה משפחתית באוירה של אושר, הבנה ואהבה [...].

סעיף 13(1) לאמנה קובע:

בכל הפעולות הנוגעות לילדים, בין אם ננקטות בידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים ובין בידי בתי משפט, רשויות מינהל או גופים תחיקתיים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה....

סעיף (1)9 קובע:

המדינות החברות יבטיחו כי ילד לא יופרד מהוריו בניגוד לרצונם, אלא רק כאשר קובעות רשויות מוסמכות, הכפופות לביקורת משפטית, בהתאם לדינים ולנהלים הנוגעים לעניין, כי פירוד כאמור נדרש לטובת הילד.

הוראות האמנה בדבר זכויות הילד זוכות להכרה הולכת וגוברת כמקור משלים לזכויות הילד וכמדריך לפרשנות "טובת הילד" כשיקול על במשפטנו: ראו ע"א 3077/90 פלונית ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(2) 578, 593 (כב' השופט חשין); ע"א 2266/93 פלוני, קטין ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, בעמ' 232-233, 249, 251-252 (כב' הנשיא דאז שמגר); דנ"א 7015/94 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד נ(1) 48, 66 (כב' השופט דורנר); בג"ץ 5227/97 דוד נ' בית הדין הרבני העליון (תק-על 98(3) 443) בסעיף 10 לפסק דינו של כבוד השופט חשין.

30. ילדי המשיגים נפגעים פגיעה קשה מהימנעות המשיב מלהסדיר את מעמד אמם משך תקופה כה ארוכה. המתח הנפשי בבית עקב היעדר אישור שהייה בישראל, הפגיעה במשפחה וחוסר הוודאות בדבר המשך חיי כל בני המשפחה יחד בביתם בירושלים - בכל אלה יש כדי לגרום לנזק בלתי הפיך לילדי המשיגים. בהתעלמותו מבקשת המשיגים להסדרת מעמד אם המשפחה, מפר המשיב את הדין הבינלאומי והישראלי ואת הוראות האמנה לזכויות הילד, ומתעלם מהשיקול של טובת ילדי המשיגה, תושבת מדינת ישראל, שצריך היה להנחותו כשיקול ראשון במעלה.

חובות המשמורן

31. חובת המשמורן כלפי הילדים שתחת משמורתו ואיסור ההזנחה הינן חובות המעוגנות היטב בחקיקה הישראלית. כך למשל סעיף 15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, שכותרתו תפקידי ההורים, קובע:

אפוטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין ... וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו, והסמכות לייצגו.

סעיף 323 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, קובע:

הורה או מי שעליו האחריות לקטין בן ביתו, חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו, לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו, חבלה בגופו או פגיעה אחרת בשלומו ובבריאותו, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של הקטין מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

וראו עוד סעיף 373 לחוק.

32. אי הכרעת המשיב בבקשה משך תקופה כה ארוכה, מונעת מהמשיגים לפעול בהתאם לחובות אלו. בכך, הופך המשיב הורים לעבריינים בעל-כורחם. חמור מזה: מדיניות המשיב פוגעת אנושות בתא המשפחתי ובכך מסכלת את הכלי החברתי המרכזי להגנת גופם, חייהם וכבודם של הילדים.

חובת הרשות לפעול במהירות הראויה

33. על המשיב, ככל רשות ציבורית, מוטלת החובה לטפל בעניינם של פונים בהגינות, בסבירות ובמהירות ראויה. כך פסק כבוד השופט ד' לויין בבג"ץ 6300/93 המכון להכשרת טוענות בית הדין נ' השר לענייני דתות ואח', פ"ד מח(4) 441, 451 :

על רשות מוסמכת לפעול בסבירות. סבירות משמעה גם עמידה בלוח זמנים סביר.

לעניין זה ראו עוד :

בג"ץ 758/88 קנדל ואח' נ' שר הפנים, פ"ד מו(4) 505 ; בג"ץ 4174/93 ויאלב נ' שר הפנים (לא פורסם), בסעיף 4 לפסה"ד ; בג"ץ 1689/94 הררי ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נא(1) 15.

34. חובתו של המשיב לפעול בעניינם של הפונים אליו בזריזות ראויה, מעוגנת גם בסעיף 11 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, הקובע לאמור :

הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו – משמעם שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה ולחזור לעשותו מזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות.

35. החובה לפעול בתוך זמן סביר, ושלא לנקוט הזנחה וסחבת בבקשות התלויות ועומדות בפני הרשות, היא מיסודותיו של מינהל תקין.

ראו לעניין זה ע"א 4809/91 הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים נ' קהתי ואח', פ"ד מח(2) 190, 219.

36. בית המשפט העליון עמד על הדברים הללו בפסק דינו בבג"ץ 3680/95 טבריה נ' משרד הפנים, תק-על 96(1), 673. באותו עניין אישר בית המשפט כסבירה את מדיניותו של המשיב לבחון במקרים מסויימים את כנות הנישואין בטרם ירשום במרשם האוכלוסין את מי שהציג תעודת נישואין בתור "נשוי". עצם הבדיקה נמצאה סבירה, אך בית המשפט הוסיף על כך, כי :

יש לקוות כי היא (הבדיקה, ע.ל.) נעשית ביעילות ובמהירות הראויה, ויש להניח כי גם במקרה שלפנינו הבדיקה לא תארך זמן רב. דברי כבוד הנשיא ברק בעמ' 673.

37. בהקשר של איחוד משפחות, עוגנה חובת המשיב, ככלל, להסדיר מעמדם, בפרק זמן שאינו עולה על שלושה חודשים. במקרה של משפחת המשיגים כבר חלף פרק זמן זה בכפולה של עשר.

38. המשיב נוקט סחבת בטיפול בבקשת המשיגים, כאשר הוא נמנע מלהכריע בבקשה משך למעלה משנתיים ושלושה חודשים, וכשאר כל המידע הדרוש נמצא בידי מזה כתשעה חודשים לפחות, ונראה שהיד עוד נטויה. התנהלות זו של המשיב לא רק שאינה מהירה או יעילה, כי אם חורגת באופן קיצוני מהמצופה מהתנהלות של רשות מינהלית סבירה, האמונה על היבטים משמעותיים של חיי הנזקקים לשירותיה. התנהלות המשיב מנוגדת לרציונל הליך איחוד המשפחות, ופוגעת באופן קשה ביותר בילדי המשפחה, שנותרים ללא מעמד וללא כל זכויות.

39. לא זאת בלבד, הימנעות המשיב מלהכריע בבקשה, והתעלמותו משלל הפניות ששוגרו אליו במרוצת החודשים האחרונים, עולה כדי בזיון החלטת הוועדה בהשגה 146/10 וכפי שפורט לעיל.

לסיכום

40. מהמקובץ עולה כי המשיב פועל באופן מובהק בניגוד לדין. בינתיים נפגעים חיי בני המשפחה של המשיגים ונרמסות זכויותיהם.
41. המשיגים מבקשים כי יו"ר הועדה הנכבדה תורה למשיב להכריע לאלתר בבקשתם של המשיגים, זאת בהתחשב בזמן הממושך שחלף מאז הוגשה הבקשה, בהחלטה שניתנה זה מכבר בעניינם של המשיגים בהחלטה 146/10 ובעובדה כי התנהלותו השערורייתית של המשיב אילצה את המשיגים להגיש השגה זו – השנייה במספר בתוך כשנה – על מנת לנסות ולקבל תשובה כלשהי מהמשיב.
42. כמבוקש, ברישא של בקשה זו, עד למתן החלטה יש להורות שלא לגרש את המשיגה מישראל.

בכבוד רב ובברכה,

עדי לוסטיגמן, עו"ד

לוט
יפוי כוח
תצהיר המבקש
נספחים א-י"א.